

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาเมืองหลัก เป็นทฤษฎีที่ว่าด้วยความเจริญเติบโตของเมืองที่ประเทศทั้งหลายนิยมนำไปใช้เป็นนโยบายและการจัดทำแผนในการพัฒนาความเจริญให้เกิดขึ้นในท้องถิ่นทั่วไปของประเทศ จำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้นส่งผลให้เมืองมีการขยายตัวออกไปอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมืองใหญ่ สำหรับประเทศไทยได้มีการประยุกต์นำเอาแนวคิดทฤษฎีว่าด้วยความเจริญเติบโตของเมืองมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเมืองหลัก ภาคเหนือ ได้แก่ เชียงใหม่ พิษณุโลก นครสวรรค์ ส่งผลให้มีแหล่งอุตสาหกรรมและแหล่งที่พักอาศัยใหม่ๆเกิดขึ้นตามมา

เชียงใหม่เป็นเมืองประวัติศาสตร์ที่มีชีวิตและมีความเก่าแก่มากกว่า 700 ปี มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวด้านสถาปัตยกรรม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม มีวิถีชีวิตที่ใกล้ชิดกับธรรมชาติ เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการ พัฒนาเป็นเมือง ท้องเที่ยว ที่น่ายายได้หลักมา สู่จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านนโยบายรัฐที่มีต่อการพัฒนาเมืองหลักในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ มีประเด็นสำคัญ เนื่องมาจากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2504-2509) และฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510-2514) ที่ทำจังหวัดเชียงใหม่เป็นที่รู้จักมากขึ้นในฐานะเมืองท่องเที่ยว และกลายเป็นเมืองศูนย์กลางในทุกด้านทำให้เมืองมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แม้ว่าความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยรวมจะประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก ในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และการเก็งกำไรที่ดินมีการนำเอาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีการก่อสร้างอาคารสมัยใหม่เข้ามาใช้เพื่อรองรับกับความต้องการแหล่งที่อยู่อาศัยที่มีจำนวนมากแล้ว ลักษณะ การก่อสร้างอาคารสูงในอดีตและปัจจุบัน ยังมุ่งเน้นเพียงแต่ผลประโยชน์ทางธุรกิจเพียงอย่างเดียว การก่อสร้างอาคารสูงในแต่ละครั้งยัง ขาดการพิจารณาอย่างรอบคอบถึงปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและมลพิษที่ตามมา จึงเกิด ผลกระทบต่อชุมชนทั้งทางด้านสุขภาพ ด้านสังคม และด้าน สิ่งแวดล้อม ของคนอยู่อาศัยในละแวกที่ใกล้อาคารสูงเหล่านั้น กรณีปัญหาดังกล่าว เกิดขึ้นกับจังหวัดเชียงใหม่ ด้วยเช่นเดียวกัน นโยบายการพัฒนาเมืองหลักในขณะนี้กำลังเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อชุมชน ขาดการคำนึงถึงคุณค่าของวิถีชีวิตทางสังคม วัฒนธรรม ที่มีคุณค่าทางจิตใจของคนท้องถิ่น

ตำบลสุเทพ เป็นเขตตำบลที่มีชื่อเสียงในด้านแหล่งท่องเที่ยวที่ขึ้นชื่อของจังหวัดเชียงใหม่ (เทศบาลตำบลสุเทพ , 2551)เป็นพื้นที่แหล่งรวมอารยธรรมล้านนาและเป็นที่ตั้งของสถานศึกษา

ระดับอุดมศึกษา อาชีวศึกษา มัธยมศึกษา ประถมศึกษา และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีวัดที่เป็นพระอารามหลวงถึง 3 วัดด้วยกัน คือ วัดพระธาตุคอกยสุเทพราชวรวิหาร วัดคูโม่งค์ วัดป่าแดงมหาวิหาร และวัดศรีโสดาพระอารามหลวง เป็นที่ตั้งของสนามบินนานาชาติ ทำให้ตำบลสุเทพมีความสำคัญทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา และวัฒนธรรม รวมถึงประเพณีอันดีงามของคนเชียงใหม่ที่สืบทอดกันมาอย่างยาวนาน นับว่าตำบลสุเทพเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตไม่เฉพาะแต่ประชาชนในเขตตำบลสุเทพเท่านั้น ยังรวมถึงคนเชียงใหม่และจังหวัดใกล้เคียงอีกด้วย หนึ่งในพื้นที่เหล่านั้นคือ บริเวณชุมชนซอยวัดคูโม่งค์ ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ที่มีการเติบโตของธุรกิจการก่อสร้างอาคารสูง เป็นจำนวนมาก ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของ ชุมชนซอยวัดคูโม่งค์เป็นพื้นที่ที่อยู่ติดกับบริเวณเชิงคอกยสุเทพที่อยู่ทางฝั่งตะวันตกของถนนคลองชลประทาน อยู่บริเวณหลังมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ การตั้งของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ส่งผลต่อสภาพเศรษฐกิจของชุมชนบริเวณนี้ในหลายด้าน ได้แก่ การทำให้ราคาที่ดินบริเวณชุมชนมีมูลค่าสูงขึ้น มีนักศึกษาจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ซึ่งเป็นกลุ่มบริโภคกลุ่มใหญ่ของวงการธุรกิจเมืองเชียงใหม่และเป็นตัวกลางเผยแพร่ชักนำวัฒนธรรมใหม่ๆหลายประการเข้ามาสู่บริเวณนี้ ดังนั้น ลักษณะ อาคารสูงส่วนใหญ่จึงเป็นธุรกิจที่เกี่ยวกับหอพักของนักศึกษา อันเป็นธุรกิจที่เติบโตอย่างรวดเร็วรองรับกับจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปีโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงระยะเวลา 3-5 ปีที่ผ่านมา

เนื่องจากจำนวนประชากรในชุมชนซอยวัดคูโม่งค์มีเพิ่มมากขึ้น รวมถึงปริมาณนักศึกษาที่เพิ่มจำนวนสูงขึ้นทุกปี ทำให้หอพักนักศึกษานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ไม่เพียงพอต่อการรองรับกับปริมาณจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้น การพยายามแก้ไขปัญหาค่าที่พักอาศัยของนักศึกษาด้วยการสร้างหอพักเพิ่มขึ้นในพื้นที่ของมหาวิทยาลัย ไม่อาจเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษาชั้นปี 1 เริ่มตั้งแต่ในปีการศึกษา 2548 เป็นต้นมา หลายคณะได้เปิดรับนักศึกษาภาคพิเศษขึ้น ส่งผลทำให้หอพักต้องเพิ่มจำนวนนักศึกษาต่อห้องจากปกติ 3 คนเป็น 4-5 คน อย่างไรก็ตามก็มีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ต้องย้ายออกไปอยู่หอพักเอกชนนอกพื้นที่มหาวิทยาลัยมากขึ้นเพราะไม่สามารถอยู่อาศัยอย่างแออัดได้ในด้านทิศทางการขยายตัวของพื้นที่ในการพัฒนาแหล่งที่อยู่อาศัยนั้น ลักษณะภูมิศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทิศตะวันตกติดกับพื้นที่คอกยสุเทพซึ่งเป็นพื้นที่ที่ไม่สามารถจะขยายหรือพัฒนาด้านแหล่งที่อยู่อาศัยต่อไปได้อีก ทิศตะวันออกยาวจรดถึงกำแพงเมืองเชียงใหม่ด้านประตูสวนดอก ไม่มีพื้นที่ให้สำหรับการขยายตัวอีกเช่นกัน เหลือเพียงแต่ทิศเหนือและทิศใต้เท่านั้นที่สามารถขยายพื้นที่แหล่งที่อยู่อาศัยออกไปได้ ในบริเวณทิศเหนือมีชุมชนใหญ่ (คือ ชุมชนช่างเคียน) ซึ่งตั้งอยู่ก่อนแล้ว ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทางทหารจึงยากต่อการพัฒนา ทำให้ตลอดสิบปีที่ผ่านมาการขยายตัวมักเกิดขึ้นในทางทิศใต้ซึ่งติดกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ส่งผลทำให้ที่ดินในบริเวณนั้นมีราคาสูง นายทุนหรือผู้ประกอบการจำนวนมากต้องการจุดที่คุ้มทุนและคุ้มค่ากับเงินที่ลงทุนเพื่อ

ก่อสร้างแหล่งที่พักอาศัยแห่งใหม่ขึ้นในบริเวณชุมชนซอยวัดคูโม่้งค์ ด้านนโยบายส่งเสริมการ
ท่องเที่ยวในปี 2550 จังหวัดเชียงใหม่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินการจัดงาน "พีชสวนโลก" ซึ่ง
คาดว่าจะมีผู้เข้าชมชมงานเป็นจำนวนมาก ส่งผลทำให้เกิดโครงการก่อสร้างที่พักอาศัยในเขตพื้นที่
ตำบลสุเทพเพิ่มสูงขึ้น เพื่อรองรับกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมงาน ในด้านนโยบายการ
กำหนดการใช้ที่ดินในผังเมืองรวมเมืองเชียงใหม่ ดำเนินการวางผังโดยกรมโยธาธิการและผังเมือง
ที่กำหนดให้ย่านที่อยู่อาศัยชุมชนซอยวัดคูโม่้งค์ เป็นย่านพื้นที่สีส้ม (ที่อยู่อาศัยความหนาแน่นปาน
กลาง) และบางส่วนเป็นพื้นที่สีแดง (พื้นที่อยู่อาศัยความหนาแน่นมากและพาณิชยกรรม) ซึ่งเปิด
โอกาสให้โครงการขนาดใหญ่และอาคารประเภทหอพักขนาดใหญ่ และกิจกรรมอื่นๆสามารถ
ดำเนินการในย่านชุมชนซอยวัดคูโม่้งค์นี้ได้ ส่งผลทำให้แหล่งที่อยู่อาศัยเหล่านี้เป็นกรณีศึกษา
ตัวอย่างที่ชัดเจนของการพัฒนาที่ไร้ทิศทาง ขาดวิสัยทัศน์ในการก่อสร้างอาคารสูง และขีดจำกัด
ความสามารถการรองรับของพื้นที่ชุมชน ส่งผลกระทบต่อประชาชนผู้อยู่อาศัยในชุมชนนี้หลาย
ประการ ทั้งปัญหาด้านสุขภาพจิตเสื่อมโทรม ความเครียด ปัญหาด้านสังคมขาดความปลอดภัยใน
ชีวิตและทรัพย์สิน การจราจรที่มีความแออัด การแย่งชิงระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานของชุมชน
ได้แก่ ไฟฟ้า น้ำประปา ระบบระบายน้ำเสีย การกำจัดขยะ ที่จอดรถ รวมถึงรถบัสขนาดใหญ่ที่พา
นักท่องเที่ยวมาพักอาศัยที่โรงแรม ทำให้ระบบสายไฟฟ้า ท่อน้ำ ถนน ซ้ำรูดเสียหายเป็นอย่างมาก
เกิดมลภาวะทางอากาศเป็นพิษ ฝุ่นละออง เสียงดัง ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมทำให้กระแสน้ำ กระแส
ลม และแสงแดดเปลี่ยนทิศทาง การตัดไม้ การถมที่ดิน เสี่ยงต่อการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ

โครงการก่อสร้างอาคารสูงในพื้นที่ชุมชนซอยวัดคูโม่้งค์เกิดความขัดแย้งการต่อต้าน เกิด
ข้อพิพาทระหว่างคนในชุมชน เกิดการต่อต้านนายทุนที่เข้ามาลงทุนปลูกสร้างอาคารในเขตพื้นที่
แหล่งชุมชน และแรงผลักดันของกลุ่มชาวบ้านในชุมชนเริ่มตั้งแต่ต้นปี 2550 เป็นต้นมา มีการ
เรียกร้องเทศบาลตำบลสุเทพให้มีการควบคุมอาคารสูงครอบคลุมพื้นที่หมู่ 8, 10, 14 เนื่องจากที่ผ่าน
มาพื้นที่ย่านนี้มีการก่อสร้างอาคารสูง ได้แก่ หอพัก โรงแรม คอนโดมิเนียม ที่ยังไม่มีมีการควบคุม
ความสูงที่เหมาะสม เพราะพื้นที่ในแถบนี้นอกจากจะอยู่ใกล้กับท่าอากาศยานนานาชาติเชียงใหม่
และกองบินแล้ว ยังอยู่ใกล้กับดอยสุเทพ ซึ่งเป็นที่ตั้งของวัดพระธาตุดอยสุเทพ อันเป็นที่สการะบูชา
ของชาวเชียงใหม่

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยเกิดคำถามที่ว่า การก่อสร้างอาคารสูงใน
พื้นที่ชุมชนทำให้เกิดผลกระทบต่อความเป็นอยู่และการดำรงชีวิตอย่างปกติสุขที่เคยเป็นมา ทำให้
ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับ ผลกระทบต่อสุขภาพ สังคม
และสิ่งแวดล้อมของคนในชุมชนซอยวัดคูโม่้งค์ เพื่อวิเคราะห์ ปัญหาและอุปสรรคจากการ
ดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและรับผิดชอบ ได้แก่ การขยายขอบเขตการก่อสร้างอาคารสูง

การจัดการสิ่งแวดล้อม การปรับปรุงสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ความคิดเห็นของประชาชน เกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดกับชุมชน และแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ อาจเป็นทางเลือกหนึ่งในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจว่า

- 1) ลักษณะของอาคารสูงมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ทางสังคมในชุมชน ชอยวัดคูโมงค์อย่างไร
- 2) ลักษณะของ อาคารสูงมีผลต่อสุขภาพ สังคม และสิ่งแวดล้อมของคนในเขตพื้นที่ชุมชน ชอยวัดคูโมงค์หรือไม่

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

- 1) เพื่อศึกษา ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ทาง สังคมจากอาคารสูงในชุมชนชอยวัดคูโมงค์ ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
- 2) เพื่อศึกษา ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผลกระทบของอาคารสูงที่มีต่อสุขภาพ สังคม และ สิ่งแวดล้อมของคนในชุมชนชอยวัดคูโมงค์ ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
- 3) เพื่อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานราชการและเอกชน ที่เกี่ยวข้องพิจารณาในการดำเนินงาน ก่อสร้างอาคารสูงในเขตพื้นที่ชุมชน

1.3 ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษาเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับ ผลกระทบจากการสร้าง อาคารสูง ชุมชนชอยวัดคูโมงค์ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการศึกษาดังต่อไปนี้

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.3.1.1) บริบทชุมชน

1.3.1.1.1) ลักษณะทางกายภาพ

- ลักษณะทั่วไปของชุมชน
- ลักษณะภูมิอากาศ
- สภาพภูมิประเทศ

1.3.1.1.2) ความเป็นมาของชุมชน

1.3.1.1.3) สภาพเศรษฐกิจและสังคม

1.3.1.1.4) การเปลี่ยนแปลงของชุมชนในอดีตและปัจจุบัน

1.3.1.2) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ทางสังคม จากอาคารสูง ในชุมชน ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ชุมชนชอยวัดอุโมงค์ได้แก่ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมทางด้านกายภาพ ด้านชีวภาพ คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ คุณค่าต่อคุณภาพชีวิต และสุขภาพ

1.3.1.3) ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผลกระทบด้านสุขภาพ มุ่งศึกษา ผลกระทบด้านสุขภาพของผู้ที่อยู่รอบอาคารสูงและประชาชนทั่วไปที่มีปัญหาด้านสุขภาพทางด้านจิตใจ ได้แก่ แผนงานนโยบายด้านสุขภาพ สภาพจิตใจที่อ่อนล้า สุขภาพจิตเสื่อมโทรม ผลกระทบเรื้อรัง ความวิตกกังวล ภาวะความแปรปรวนทางกายและจิตใจ การขาดความเป็นส่วนตัว ปัญหาความเครียด โรคและความผิดปกติต่างๆ

ผลกระทบด้านสังคม ผลกระทบทางสังคมที่เกิดขึ้นในเขตชุมชนชอยวัดอุโมงค์ได้แก่ พฤติกรรมของผู้ที่อยู่ในอาคารสูงที่มีผลกระทบต่อความเป็นส่วนตัวของผู้ที่อาศัยอยู่ใกล้กับอาคารสูง ผลกระทบต่อโครงสร้างประชากร เศรษฐกิจ การตั้งถิ่นฐาน การเติบโตของชุมชน การใช้ประโยชน์จากที่ดิน ความปลอดภัยในชีวิต คุณภาพชีวิต และความสัมพันธ์ทางสังคมภายในชุมชน

ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่สำคัญที่เกิดขึ้นในเขตชุมชนชอยวัดอุโมงค์ได้แก่ เรื่องของดิน น้ำ ป่าไม้ สัตว์ป่าพื้นถิ่น การบำบัดน้ำเสีย ขยะมูลฝอยเสียง กลิ่น แสงแดด อากาศ การจราจร และฝุ่นละอองต่างๆ

1.3.1.4) ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบจากการสร้างอาคารสูง ชุมชนชอยวัดอุโมงค์ เพื่อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานราชการและเอกชน ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางพิจารณาในการดำเนินงานก่อสร้างอาคารสูงในเขตพื้นที่ชุมชน

1.3.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดพื้นที่ศึกษาคือ ชุมชนชอยวัดอุโมงค์ ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 3 หมู่บ้าน มีดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อชุมชน
หมู่ที่ 8	บ้านหลังห้า	1. ชุมชนหลังห้า
		2. ชุมชนแดนตะวันเหนือ
		3. ชุมชนเคียงคอย
หมู่ที่ 10	บ้านอุโมงค์	1. ชุมชนบ้านอุโมงค์สามัคคี
หมู่ที่ 14	บ้านใหม่หลังมอ	1. ชุมชนบ้านใหม่หลังมอ
		2. ชุมชนป่าคำรวมใจ
		3. ชุมชนป่าแดงงาม

1.3.3 ขอบเขตด้านประชากร

เทศบาลตำบลสุเทพ มีครัวเรือนทั้งหมด 7,889 ครัวเรือน มีประชากรทั้งสิ้น 16,781 คน เป็นชาย 8,311 คน เป็นหญิง 8,470 คน มีความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ยประมาณ 285 คน / ตารางกิโลเมตร (ข้อมูลจากสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ณ เดือนมิถุนายน 2553)

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวนครัวเรือน
หมู่ที่ 8	บ้านหลังห้า	444
หมู่ที่ 10	บ้านอุโมงค์	885
หมู่ที่ 14	บ้านใหม่หลังมอ	1,193
รวม		2,522

กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกชุมชนซอยวัดอุโมงค์หมู่ที่ 8, 10, 14 ตำบลสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นพื้นที่ศึกษา โดยแจกแจงกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. กลุ่มประชากรได้จากผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน ซอยวัดอุโมงค์หมู่ที่ 8, 10, 14 จำนวนทั้งสิ้น 2,522 ครัวเรือน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการคัดเลือกจากกลุ่มตัวอย่างแบบไม่เจาะจง และกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ของชุมชนซอยวัดอุโมงค์หมู่ที่ 8, 10, 14 ประกอบด้วย

2.1 กลุ่มตัวอย่างแบบไม่เจาะจง ได้แก่ ตัวแทนผู้นำครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่บริเวณรอบชุมชนซอยวัดอุโมงค์หมู่ที่ 8, 10, 14 ที่มีความเกี่ยวข้องกับอาคารสูง ได้แก่ ผู้ที่อาศัยแบบชั่วคราว ผู้ที่อาศัยแบบดั้งเดิม ที่ให้ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการสร้างอาคารสูง โดยใช้การสุ่มตัวอย่างจากค่าตารางสำเร็จรูป Darwin Hendel จำนวน 2,522 ครัวเรือน ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างของผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือจำนวน 250 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ที่มีความเกี่ยวข้องกับอาคารสูง ได้แก่

2.2.1 ผู้นำชุมชนอย่างเป็นทางการ ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 8, 10, 14 ตำบลสุเทพ จำนวน 6 คน ทั้งนี้เนื่องจากเป็นกลุ่มบุคคลที่เป็นผู้นำหลัก ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับ การปกครองดูแลความสงบในเขตชุมชนซอยวัดอุโมงค์

2.2.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 18 คน ทั้งนี้เนื่องจากเป็นกลุ่มบุคคลที่เป็นตัวแทนหลัก ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการและส่งเสริมกิจกรรมของชุมชน มีดังนี้

2.2.2.1 กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน

2.2.2.2 กลุ่มผู้รักษาความสงบเรียบร้อย จำนวน 3 คน

2.2.2.3 กลุ่มพัฒนาชุมชน จำนวน 3 คน

2.2.2.4 กลุ่มส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน จำนวน 3 คน

2.2.2.5 กลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน 6 คน

2.2.3 เจ้าหน้าที่หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดการอาคารสูงที่เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับทางราชการ รวม 6 คน ดังนี้

2.2.3.1 ผู้บริหารเทศบาลตำบลสุเทพ จำนวน 2 คน

2.2.3.2 เจ้าหน้าที่การกองช่าง จำนวน 2 คน

2.2.3.3 เจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม จำนวน 2 คน

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาครอบคลุมการศึกษาในช่วงของพื้นที่ศึกษา โครงการก่อสร้างอาคารสูงเริ่มตั้งแต่ในพ.ศ.2536 โครงการก่อสร้างอาคารสูงในพื้นที่ชุมชนซอยวัดอุโมงค์เริ่มเกิดความขัดแย้งการต่อต้าน และแรงผลักดันของกลุ่มชาวบ้านในชุมชน ในพื้นที่ปี 2550 เป็นต้นมา มีการเรียกร้องเทศบาลตำบลสุเทพให้มีการควบคุมอาคารสูงครอบคลุมพื้นที่ในหมู่ที่ 8, 10, 14 เนื่องจากที่ผ่านมาพื้นที่ย่านนี้มีการก่อสร้างอาคารสูงได้แก่ หอพัก โรงแรม คอนโดมิเนียม อย่างไรก็ตามไม่มีการควบคุมความสูงที่เหมาะสม

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมในชุมชน มีปัจจัยที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ทางสังคมจากการสร้างอาคารสูง ในชุมชน ได้แก่ ทรัพยากร

สิ่งแวดล้อมทางด้านกายภาพ ด้านชีวภาพ คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ คุณค่าต่อคุณภาพชีวิต

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผลกระทบทางสังคม หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารสูง ว่าได้ก่อให้เกิดผลกระทบ เนื่องมาจากการก่อสร้างอาคารสูง ที่เกิดขึ้นกับผู้ที่อาศัยในชุมชนและสังคมที่ต้องการศึกษาผลกระทบทางด้านสังคม ได้แก่ ด้านโครงสร้างประชากร เศรษฐกิจ การตั้งถิ่นฐาน การเติบโตของชุมชน และความสัมพันธ์ทางสังคมภายในชุมชน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผลกระทบทางสุขภาพ หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารสูงที่พิจารณาถึงผลกระทบทางสุขภาพที่อาจเกิดขึ้น จากการก่อสร้างอาคารสูงในเขตพื้นที่ชุมชนที่ต้องการศึกษาผลกระทบทางด้านสุขภาพ ได้แก่ ภาวะความแปรปรวนทางกายและ

จิตใจ สภาพจิตใจที่อ่อนล้า การขาดความเป็นส่วนตัว ปัญหาความเครียด โรคและความผิดปกติต่างๆ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชน อันเนื่องมาจากการก่อสร้างอาคารสูงในเขตพื้นที่ชุมชนที่ต้องการศึกษาผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ เรื่องของดิน น้ำ ป่าไม้ สัตว์ป่าพื้นถิ่น การบำบัดน้ำเสีย ขยะมูลฝอย เสียง กลิ่น แสงแดด อากาศ การจราจร และฝุ่นละออง

ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานราชการและเอกชน ที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับ การก่อสร้างอาคารสูง ที่พิจารณาถึง แนวทางการลดความขัดแย้งและเสนอแนวทางการลดผลกระทบสำหรับหน่วยงานราชการและเอกชน ได้แก่ การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจดำเนินการใดๆ และการบังคับใช้กฎหมายระเบียบการ ข้อบังคับที่เที่ยงตรงและเป็นธรรม

อาคารสูง ตามเทศบัญญัติเทศบาลนครเชียงใหม่ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2533) ที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 “อาคารสูง” หมายถึง

1. อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 12 เมตรขึ้นไป (ในบริเวณพื้นที่คูเมืองชั้นใน)
2. อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 16 เมตรขึ้นไป (ในบริเวณพื้นที่คูเมืองชั้นนอก)